

Föstudaginn 21. apríl 1989.

Nr. 262/1987. **Guðrún Gyða Ölvisdóttir**

(Hilmar Ingimundarson hrl.)

gegn

Kreditkortum sf.

(Jón Steinar Gunnlaugsson hrl.).

Ómerking. Heimvísun. Réttarfar.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Guðmundur Jónsson, Benedikt Blöndal, Guðrún Erlendsdóttir, Haraldur Henrysson og Hrafn Bragason.

Áfrýjandi skaut máli þessu til Hæstaréttar með stefnu 18. september 1987 að fengnu áfrýjunarleyfi 15. sama mánaðar. Gerir hún þær dómkröfur aðallega, að hinn áfrýjaði dómur verði ómerktur og máli þessu vísað frá héraðsdómi. Til vara krefst hún sýknu af öllum kröfum stefndu og til þrautavara að kröfur stefndu verði takmarkaðar verulega. Þá krefst hún málskostnaðar úr hendi stefndu í héraði og fyrir Hæstarétti.

Af hálfu stefndu er þess krafist, að hinn áfrýjaði dómur verði staðfestur, að því er varðar greiðsluskyldu áfrýjanda, með þeirri breytingu, að frá 15. apríl 1987 beri skuld áfrýjanda dráttarvexti skv. III. kafla vaxtalaga, nr. 25/1987. Þá krefjast þau málskostnaðar fyrir Hæstarétti úr hendi áfrýjanda.

Málinu er ekki áfrýjað af hálfu Guðmundar Jónssonar og Bjargs sf. og er það því ekki til meðferðar hér fyrir dómi að því er þá aðila varðar.

Svo sem rakið er í hinum áfrýjaða dómi var í þinghaldi bæjarþings Reykjavíkur 6. nóvember 1985 bókað eftir lögmanni stefndu, að fallist væri á kröfu lögmanns áfrýjanda um að allar varnir mættu að komast og yrði málið þá rekið sem almennt skuldamál, er byggðist á lögskiptum aðila. Segir og í bókuninni að víxlar þeir, sem upphaflega var stefnt út af, teljist „ekki lengur grundvöllur í máli þessu“. Þessi breyting á grundvelli málsins var í samræmi við ákvæði 1. mgr. 209. gr. laga nr. 85/1936, um meðferð einkamála í héraði. Samkvæmt bókun stefndu skyldi málið nú rekið sem al-

mennt skuldamál á hendur Bjargi sf. og eigendum þess. Forsendur málsóknar þeirra voru því breyttar, frá því er þau höfðuðu málið sem víxilmál. Bar stefndu því að gera skýra grein fyrir nýjum málsástæðum og lagarökum sínum svo að tryggt yrði, að vörn í málinu yrði réttilega fram færð. Hins vegar var í þinghaldi 8. janúar 1986 bókuð ný kröfugerð eftir lögmanni stefndu.

Enda þótt raktar séu í forsendum hins áfrýjaða dóms málsástæður og lagarök stefndu, er lóst, að hvorki í þinghaldi 8. janúar 1986, þegar kröfugerð þeirra var breytt, né við munnlegan málflutning 20. mars 1987 var nokkuð lagt fram eða bókað af þeirra hálfu um þessi efni, sbr. hins vegar nú 2. mgr. 230. gr. i.f. laga nr. 85/1936, sbr. 26. gr. laga nr. 54/1988. Braut þetta í bága við reglur 88. gr. og 105. gr. laga nr. 85/1936, sbr. lög nr. 28/1981. Af þessum sökum þykir bera að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og málsmeðferð í héraði, að því er áfrýjanda varðar, frá og með 8. janúar 1986, þegar ný kröfugerð stefnda var bókuð, og vísa málinu að því leyti heim í hérað til löglegrar meðferðar og dómsálagningar að nýju.

Eftir atvikum þykir rétt að hvor aðila beri sinn kostnað af málinu fyrir Hæstarétti.

D ó m s o r ð:

Hinn áfrýjaði dómur og málsmeðferð í héraði frá og með 8. janúar 1986 eiga að vera ómerk að því er varðar áfrýjanda, Guðrúnu Gyðu Ölvisdóttur, og er málinu að því leyti vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar og uppsögu dóms að nýju.

Málskostnaður fyrir Hæstarétti fellur niður.

Dómur bæjarþings Reykjavíkur 13. apríl 1987.

Mál þetta, sem dómtekið var 20. mars sl., er höfðað fyrir bæjarþingi, Reykjavíkur með stefnu, birtri 2., 3. og 7. maí 1985, af Kreditkortum sf., 5690-2910, Ármúla 28, Reykjavík, gegn Guðmundi Jónssyni framkvæmdastjóra, nafnnr. 3084-0291, Goðheimum 15, Reykjavík, persónulega og f.h. Bjargs sf., fasteignamiðlunar, nafnnr. 1167-0385, Goðheimum 15, Reykjavík, Guðrúnu Gyðu Ölvisdóttur, nafnnr. 3322-2467, til heimilis að Þverbrekku 4, Kópavogi, og Hrólfi Ölvissyni, nafnnr. 4391-5517, Þjórásartúni, Ásahreppi, Rangárvallasýslu.

Mál þetta var upphaflega höfðað til greiðslu tveggja víxla, að fjárhæð

kr. 250.000,00 hvor víxill. Annar víxillinn var út gefinn og framseldur af stefndu Guðrúnu Gyðu hinn 4. febrúar 1985 í Reykjavík, en samþykktur til greiðslu af stefnda Guðmundi f.h. Bjargs sf. hinn 4. mars 1985 í Landsbanka Íslands, Reykjavík, ábektur af Hrólfi Ölvissyni og Guðmundi Jónssyni. Hinn víxillinn var út gefinn og framseldur af stefnda Guðmundi Jónssyni 4. febrúar 1985 í Reykjavík, en samþykktur til greiðslu af Guðmundi Jónssyni f.h. Bjargs sf. hinn 4. mars 1985 í Landsbanka Íslands, Reykjavík, ábektur af Hrólfi Ölvissyni og stefndu Guðrúnu Gyðu. Báðir víxlarnir voru án afsagnar og báru báðir áritunina „tryggingarvíxill“.

Í þinghaldi 6. nóvember 1985 krafðist lögmaður stefnanda þess, að eftirfarandi yrði bókað: „Í dskj. nr. 4, greinargerð stefndu Guðrúnar Gyðu og Hrólfs, er gerð sú krafa af hálfu lögmanns stefndu Guðrúnar Gyðu og Hrólfs, að máli þessu verði vikið til venjulegrar meðferðar, auk áskorunar um að allar varnir megi að komast. Er á það fallist og er mál þetta rekið af lögmanni stefnanda sem almennt skuldamál er byggist á lögskiptum aðila. Gögn til sönnunar og staðfestu kröfum stefnanda verða lögð fram við næstu fyrirtöku máls. Þar sem málið verður framvegis ekki rekið sem víxilmál, heldur almennt skuldamál, á hendur Bjargi s.f. og eigendum þess, stefnda Guðmundi Jónssyni og stefndu Guðrúnu Gyðu, eru kröfur felldar niður á stefnda Hrólfi án krafna um málskostnað úr hendi hans, en hann var ábekingur á dskj. nr. 2-3, víxlum. Skjöl þessi teljast ekki lengur grundvöllur í máli þessu. Ný og endurskoðuð kröfugerð mun lögð fram í næsta þinghaldi.“

Í sama þinghaldi krafðist lögmaður stefndu Guðrúnar Gyðu og Hrólfs að bókað yrði að frávisunarkrafa stefndu Guðrúnar Gyðu og Hrólfs, sem fram kemur í greinargerð þeirra, byggi enn fremur á framangreindri bókun stefnda, þar sem því sé lýst að víxlar á dskj. nr. 2 og 3 séu ekki lengur grundvöllur málshöfðunarinnar og þar með fullnægi málshöfðunin ekki skilyrðum 104. gr., 105. gr., 114. gr. og 115. gr. eml. og beri því að vísa málinu frá dómi, sbr. 116. gr. eml., nr. 85/1936. Jafnframt kom fram sú krafa af hálfu stefnda Hrólfs, að honum yrði dæmdur málskostnaður úr hendi stefnanda.

Fór síðan fram munnlegur málflutningur um frávisunarkröfu stefndu Guðrúnar Gyðu og málskostnaðarkröfu Hrólfs. Með úrskurði, upp kveðnum 19. nóvember 1985, var frávisunarkröfu stefndu Guðrúnar Gyðu hrundið, en stefnda Hrólfi úrskurðaðar kr. 5.500,00 í málskostnað.

Í þinghaldi 18. desember 1984 lagði stefnandi fram umsókn um Evrócard-kreditkort ásamt yfirlitum yfir úttektir og fleiri skjöl, og í framhaldi af framlagningu þessara skjala gerði lögmaður stefnanda breytingar á kröfugerð sinni til lækunar.

Við munnlegan málflutning voru endanlegar dómkröfur stefnanda þær

að stefndu Guðmundi Jónssyni, Guðrúnu Gyðu Ölvisdóttur og Bjargi sf. yrði in solidum gert að greiða stefnanda, Kreditkortum sf., kr. 424.047,00 með 3,75% dráttarvöxtum fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði frá 20. maí 1985 af kr. 352.798,23 til 1. júní 1985, með 3,5% dráttarvöxtum fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði frá þeim degi til 1. september 1985, en með 3,75% dráttarvöxtum fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði frá þeim degi til greiðsludags og málskostnað skv. gjaldskrá LMFÍ, allt að frádregnum kr. 28.939,50.

Við munnlegan málflutning gerði lögmaður stefndu Guðrúnar Gyðu þá kröfu aðallega að málinu yrði vísað frá dómi og stefnanda gert að greiða henni málskostnað. Næði frávisunarkrafa ekki fram að ganga, var krafist sýknu og málskostnaðar til handa stefndu Guðrúnu Gyðu. Til þrautavara var krafist verulegrar lækkunar á stefnukröfum.

Af hálfu stefnda Guðmundar Jónssonar hefur ekki verið sótt þing.

Sættir voru reyndar án árangurs.

Endanlegar málsástæður stefnanda eru þær að eigendur Bjargs sf. hafi leitað til stefnanda, Kreditkorta sf., í því skyni að fá stefnanda til þess að láta þeim í té Evrócard-kreditkort tæpum mánuði eftir að fyrirtækið var skráð í firmaskrá. Hinn 19. september 1984 hafi stefndu Guðmundur Jónsson og Guðrún Gyða Ölvisdóttir óskað eftir því að verða skráð í viðskipti hjá Kreditkortum sf., þar sem þau yrðu talin réttir notendur kreditkorta. Þau hafi fengið afhent tvö kort, skráð á Bjarg sf., en undir nafni fyrirtækisins hafi verið skráð nöfn kortnotendanna, á öðru kortinu nafn Guðmundar Jónssonar, en hinu nafn Guðrúnar Gyðu Ölvisdóttur.

Stefnda Guðrún Gyða sé skv. tilkynningu til firmaskrár talin einn af stofnendum Bjargs sf. með ótakmarkaðri ábyrgð á skuldbindingum félagsins. Tilgangur félagsins hafi verið fasteignasala og skyld starfsemi. Þeir sem riti firmað, séu Guðmundur Jónsson, Guðrún Gyða Ölvisdóttir og Hrólfur Ölvisson og undirriti þau öll tilkynningu til firmaskrár 21. ágúst 1984.

Umsókn um kreditkort sé undirrituð af stefndu Guðrúnu Gyðu, sem með því að leggja inn slíka umsókn takist á hendur skuldbindingar gagnvart stefnanda skv. viðskiptaskilmálum stefnanda.

Stefnda Guðrún Gyða hafi skv. eigin framburði starfað í hlutastarfi við fasteignasöluna og beri sem slík fulla ábyrgð á rekstri þess firma.

Máli þessu sé stefnt inn í skjóli þeirra trygginga, sem fyrir lágu, og var upphaflega höfðað sem víxilmál, en að kröfu lögmanns stefndu Guðrúnar Gyðu hafi verið fallist á að allar varnir kæmust að í málinu og málið upp frá því rekið sem almennt skuldamál. Í skjóli þessa hafi verið fallið frá kröfum á Hrólf Ölvisson, sem hafi verið mistök, þar sem hann hafi verið einn af stofnendum Bjargs sf. Í þinghaldi 8. janúar hafi verið lögð fram ný kröfugerð, sem hafi átt rætur að rekja til þessarar breyttu málsmeð-

ferðar. Málið sé höfðað á hendur Bjargi sf. og ábyrgðaraðilum þess firma og sameigendum þess réttilega stefnt í málinu.

Af hálfu stefndu Guðrúnar Gyðu hafi verið lagðar fram greiðslukvittanir á dskj. nr. 26-28. Tekið hafi verið tillit til innborgana skv. kvittunum á dskj. nr. 26 og 27 á yfirliti á dskj. nr. 8, en vegna innborgunar skv. kvittun á dskj. nr. 28 hafi stefnandi í munnlegum málflutningi lækkað stefnukröfur sem þeirri fjárhæð nemi.

Stefnandi telji, að stefnda Guðrún Gyða beri persónulega ábyrgð á þeim skuldum, sem Bjarg sf. hafi stofnað til við stefnanda, Kreditkort sf., og vísar í því sambandi til tilkynningar til firmaskrár og skýrslu Guðrúnar Gyðu fyrir dóminum um þátt sinn í félaginu og stofnun þess. Jafnframt kveðst stefnandi byggja kröfur sínar á umsókn um kreditkort á dskj. nr. 7.

Samkvæmt almennum reglum samningalaga hafi stofnast samningur milli Bjargs sf. og Kreditkorta sf. um ákveðin viðskipti. Þessi viðskipti hafi farið þannig fram að Bjarg sf. hafi keypt vöru og þjónustu með milligöngu Kreditkorta sf. Bjarg sf. hafi ekki staðið við skuldbindingar sínar og beri eigendur þess fulla og ótakmarkaða ábyrgð á skuldum félagsins. Stefnda Guðrún Gyða hafi viðurkennt að hafa notað kort sem á stóð Bjarg sf. Guðrún Gyða Ölvisdóttir. Hún hafi skrifað undir umsókn um kort og greitt reikninga til stefnanda.

Af hálfu stefndu Guðrúnar Gyðu er því haldið fram að hún sé skuldlaus við stefnanda máls þessa. Málavextir séu þeir að í september 1984 hafi firmað Bjarg sf. fengið greiðslukort hjá firmanu Kreditkortum sf. Enn fremur hafi fengið greiðslukort stefndu Guðmundur Jónsson og Guðrún Gyða.

Kortanúmer Bjargs sf. hafi verið	5414-8370-3000
kortanúmer Guðmundar	5414-8370-3103
og Guðrúnar Gyðu	5414-8370-3111

Til tryggingar viðskiptum sínum hafi stefndi Guðmundur afhent tryggingarvixil á dskj. nr. 2, en stefnda Guðrún Gyða hafi afhent tryggingarvixil á dskj. nr. 3. Úttektarheimild hafi verið kr. 25.000,00.

Stefnda Guðrún Gyða sé skuldlaus við stefnanda og því hafi verið með öllu heimildarlaust að leita innheimtu á tryggingarvixli á dskj. nr. 3 og sé sýknukrafan reist á þeirri málsástæðu.

Ábyrgð Guðrúnar Gyðu og Hrólfs á greiðslukorti meðstefnda, Guðmundar Jónssonar, taki til ábyrgðar á viðskiptaskuld, sem stofnað sé til með samningsbundnum lögmætum hætti. Skuld stefnda Guðmundar Jónssonar sem stofnað sé til eftir 4. mars 1985, en þá sé viðskiptasamningi sagt upp, sé stefndu Guðrúnu Gyðu með öllu óviðkomandi, enda sú starfsemi meint umboðssvik.

Á dskj. nr. 7, umsókn um kreditkort, komi fram að Guðmundur Jónsson

hafi sótt um kreditkort. Guðrún hafi sjálf ekki sótt um kort, heldur fullnægi einungis þeirri formskyldu að gefa rithandarsýnishorn. Hún hafi því ekki skuldbundið sjálfa sig skv. þeim skilmálum sem stefnandi setur varðandi viðskipti aðila.

Á dskj. nr. 9 sé korthafi að korti nr. 5414 8370 0046 3000 tilgreindur Bjarg sf. Til tryggingar þessu korti hafi verið lagður fram tryggingarvixill, að fjárhæð kr. 250.000,00. Á dskj. nr. 10 sé korthafi að korti nr. 5414 8370 0046 3111 tilgreindur Guðrún Gyða Ölvisdóttir og til tryggingar þessu korti hafi verið lagður fram vixill að fjárhæð kr. 250.000,00.

Viðskipti með kort Bjargs sf. og Guðmundar Jónssonar hafi farið úr böndunum og verði að greina sundur þessi tvö kort. Stefndu Guðmundur og Guðrún Gyða hafi haft tvö aðskilin kort til afnota. Vixill á dskj. nr. 3 sé sá vixill sem verið hafi til tryggingar korti Guðrúnar Gyðu, sbr. dskj. nr. 10, en kort hennar hafi verið nr. 5414 8370 0046 3111. Notkun hennar á þessu korti sé skuldlaus (sic) og stefnda sé enn í viðskiptum við fyrirtækið. Guðmundur Jónsson hafi lent í óreglu og hafi Guðrún Gyða haft samband við stefnanda og óskað þess, að notkun kortsins, sem hann hafði, yrði stöðvuð. Hafi hún með því sýnt mikla ábyrgð. Henni hafi verið ljóst að hún bæri ábyrgð skv. tryggingarvixlinum. Hún hafi leitast við að gera upp viðskipti þau, sem hún hafði skv. sínu korti. Hún hafi að fullu gert upp þau viðskipti, sem hún hafði stofnað til við stefnanda skv. korti nr. 5414 8370 0046 3111, og að baki þeim vixli, sem verið hafi til tryggingar þessu sérstaka korti, sé heldur engin skuld.

Ábyrgð Guðrúnar Gyðu á korti Guðmundar hljóti að vera innan þeirrar heimildar sem hann hafi haft til úttektar.

Skv. einhliða yfirlýsingu stefnanda hafi grundvelli málsins verið breytt. Af hálfu stefndu hafi einungis verið farið fram á að koma að vörnum í málinu.

Sýknukröfu sína byggði stefndi einnig á aðildarskortu skv. 45. gr. 1. nr. 85/1936. Lögmaður stefnanda mótmælti þeirri málsástæðu sem of seint fram kominni við munnlegan málflutning.

Niðurstaða.

Við munnlegan málflutning um efnishlið málsins gerði lögmaður stefndu Guðrúnar Gyðu jafnframt kröfu um frávisun málsins án þess að hann óskaði sérstakrar bókunar um tilefni þeirrar kröfu eða að um hana yrði sérstaklega fjallað. Af flutningi lögmannsins mátti ráða að frávisunarkrafan væri byggð á sömu forsendum og frávisunarkrafa hans sem um var fjallað í þinghaldi 6. nóvember 1985 og synjað var með úrskurði upp kveðnum 19. sama mánaðar. Þegar af þeim sökum, að kröfu þessari hefur þegar verið hafnað með úrskurði, verður hún ekki tekin til greina.

Yfirlýsingu stefnanda í þinghaldi 8. janúar 1986 og áður er rakin, ber að túlka á þann veg að krafa stefnanda sé ekki lengur byggð á víxilréttinum, heldur séu víxlarnir áfram sönnunargögn í málinu sem skuldaviðurkenningar ásamt öðrum þeim gögnum, sem stefnandi hefur lagt fram í málinu til stuðnings kröfum sínum.

Stefnandi lýsir lögskiptunum að baki fram lögðum víxlum þannig, að skuld stefndu sé til komin vegna úttekta stefndu með Evrócard-kreditkortum. Þau hafi ekki staðið í skilum við stefnanda og nemi skuld þeirra kröfu-fjárhæð þeirri sem gerð er í málinu.

Umsókn um Evrócard-kreditkort á dskj. nr. 7 er undirrituð af Guðmundi Jónssyni. Af umsókninni verður ráðið að sótt er um fyrirtækjakort á nafni Bjargs sf. og aukakort á sama reikning fyrir Guðrúnu Gyðu Ölvisdóttur. Í dálk vegna fyrirtækjakortsins gefur rithandarsýnishorn Guðmundur Jónsson, en vegna aukakortsins gefur rithandarsýnishorn Guðrún Gyða Ölvisdóttir.

Gunnar Bæringsson, framkvæmdastjóri stefnanda, kom fyrir dóm. Hann lýsti því að sótt hefði verið um tvö kort fyrir Bjarg sf. Sótt hefði verið um fyrirtækjakort og hefðu bæði kortin verið stíluð á Bjarg sf., en auk þess á nöfn notenda kortanna.

Stefnda Guðrún Gyða kom einnig fyrir dóm. Hún skýrði frá því að kort það, er hún hefði haft undir höndum og notað, hefði verið stílað á Bjarg sf., en nafn sitt tilgreint undir nafni fyrirtækisins.

Með hliðsjón af framansögðu verður að telja að sýnt hafi verið fram á að fyrirtækið Bjarg sf. hafi haft til umráða tvö Evrócard-kreditkort frá stefnanda og að stefndi Guðmundur Jónsson hafi notað annað kortið, en Guðrún Gyða hitt.

Skv. tilkynningu til firmaskrár, er dags. var 21. ágúst 1984, en móttækin 22. ágúst s.á., var Guðrún Gyða einn af stofnendum Bjargs sf. með ótakmarkaðri ábyrgð á skuldbindingum félagsins, sbr. dskj. nr. 23. Aðrir stofnendur félagsins voru Guðmundur Jónsson og Hrólfur Ölvisson. Með tilkynningu til firmaskrár á dskj. nr. 24, sem dags. er 1. mars 1985, en móttækin hjá borgarfégetaembættinu í Reykjavík 14. mars 1985, tilkynnir Guðrún Gyða Ölvisdóttir að hún hafi frá 1. mars 1985 hætt þátttöku sinni í Fasteignasöluinni Bjargi sf.

Skv. fram lögðum yfirlitum fór síðasta úttekt fram 16. mars 1985. Ekki hefur verið sýnt fram á að auglýsing skv. 7. gr. 1. nr. 42/1903 hafi verið birt, þegar úttektir skv. máli þessu fóru fram, né hefur verið sýnt fram á, að stefnandi hafi haft vitneskju um tilkynninguna til firmaskrár.

Telja verður því að stefnda Guðrún Gyða Ölvisdóttir beri fulla og ótakmarkaða ábyrgð á skuldum þeim sem Bjarg sf. stofnaði til við stefnanda og um er deilt í máli þessu, enda hefur af hálfu stefndu ekki verið mótmælt

að úttektir skv. fram lögðum yfirlitum hafi átt sér stað og enginn tölulegur ágreiningur er um úttektarfjárhæðir. Ber því skv. framansögðu að taka til greina kröfur stefnanda á hendur stefndu Guðrúnu Gyðu.

Engar varnir hafa verið hafðar uppi af hálfu Guðmundar Jónssonar og Bjargs sf. Er málið því dæmt á hendur þeim skv. fram lögðum skjölum og skilríkjum, sbr. 118. gr. 1. nr. 85/1936.

Skv. þeim gögnum, sem fyrir liggja í málinu, er Bjarg sf. sameignarfélag stefnda Guðmundar Jónssonar og Hrólfs Ölvissunar og var Guðmundi einum stefnt fyrir hönd Bjargs sf. þar sem Hrólfi Ölvissyni var stefnt í málinu persónulega. Þótt síðar væri fallið frá kröfum á hendur honum þykir mega telja að Bjargi sf. hafi verið fullnægjandi stefnt í málinu.

Þar sem fram lögð gögn eru í samræmi við dómkröfur stefnanda á hendur Guðmundi og Bjargi sf. ber að taka kröfur hans á hendur þeim til greina.

Í samræmi við ákvarðanir Seðlabanka Íslands um dráttarvexti dæmast 2,75% dráttarvextir á mánuði af stefnufjárhæð frá 1. mars 1986 til 1. apríl 1986, 2,25% dráttarvextir á mánuði frá þeim degi til 1. apríl 1987, en 2,5% dráttarvextir á mánuði frá þeim degi til greiðsludags.

Eftir úrslitum málsins ber að dæma stefndu til þess að greiða stefnanda málskostnað sem þykir hæfilega ákveðinn kr. 93.000,00.

Dóminn kvað upp Kristjana Jónsdóttir, settur borgardómari í Reykjavík.

D ó m s o r ð:

Stefndu, Guðmundur Jónsson, Guðrún Gyða Ölvisdóttir og Bjarg sf., greiði in solidum stefnanda, Kreditkortum sf., kr. 424.047,50 með 3,75% dráttarvöxtum fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði af kr. 352.798,23 frá 20. maí 1985 til 1. júní 1985, með 3,5% dráttarvöxtum á mánuði frá þeim degi til 1. september 1985, en með 3,75% dráttarvöxtum á mánuði frá þeim degi til 1. mars 1986, með 2,75% dráttarvöxtum á mánuði frá þeim degi til 1. apríl 1986, með 2,25% dráttarvöxtum á mánuði frá þeim degi til 1. apríl 1987, en með 2,5% dráttarvöxtum á mánuði frá þeim degi til greiðsludags og kr. 83.000,00 í málskostnað, allt að frá dregnum kr. 28.939,50, allt innan 15 daga frá lögbirtingu dóms þessa að viðlagðri aðför að lögum.